

LIST PASTERSKI
BISKUPA KIELECKIEGO KAZIMIERZA RYCZANA
ZAPRASZAJĄCY NA
XXXIII PIELGRZYMKĘ KIELECKĄ NA JASNĄ GÓRĘ
(XVII Niedziela Zwykła A – 2014-07-27)

Ukochani Diecezjalnie

O pielgrzymce chcę z Wami medytować, bowiem początkiem sierpnia wyrusza z Wiślicy po raz trzydziesty trzeci Kielecka Pielgrzymka do Stolicy Królowej Polski na Jasnej Górze. Nie zamierzam podawać motywacji uczestnictwa w pielgrzymce. Na pielgrzymkę wyrusza człowiek wierzący, lub ten, który szuka odpowiedzi na rodzące się pytania.

W tym roku wszystkich pielgrzymów jednoczyć będzie tematyka: „Wierzę w Syna Bożego”. Pielgrzymowanie jest wyznaniem wiary w Syna Bożego. Pielgrzymowanie może być pytaniem współczesnego Polaka, czy wierzę w Syna Bożego? Pielgrzymowanie może też skoncentrować się na pytaniu wynikającym z dzisiejszej Ewangelii, co lub kto jest najważniejszy w moim życiu? Co, lub kto jest skarbem mojego życia?

Jezus mówił do ludzi swojej epoki. Był dobrze rozumiany. Skarb to wartość bardzo wielka, niemal nieoceniona. Do skarbu tęsknią oczy, serce, ręce, uczucie – cały człowiek.

Skarbu należy szukać, bo jest ukryty w roli. To są słowa Chrystusa. On zna tajemnicę skarbu. On wie, jak to jest. Tylko dlaczego utrudnia człowiekowi życie? Dlaczego skarb królestwa ukrył w roli?

- Dalsza treść przypowieści mówi: *Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Z radości poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę* (Mt 13,44). Ewangelia mówi, że skarbu owego nie można zabrać, nabyć, kupić bez roli. Skarb jest w roli. Kto chce mieć skarb, musi nabyć rolę, w której ukryty jest skarb. Za jaką cenę? Za cenę wyzbycia się dotychczasowych pozornych bogactw.

Czy inaczej jest w życiu? Decydując się na macierzyństwo, wybieram je z całą rolą radości i trudów oraz zobowiązań. Decydując się na ojcostwo, wybieram je z całą rolą trudu i odpowiedzialności. Decydując się na zawód lekarza, wybieram go z poświęceniem dla chorych, z odpowiedzialnością, z ryzykiem oskarżeń, jak dr Chazan. Decydując się na skarb królestwa Bożego wybieram go z całą rolą, całą treścią Ewangelii. A więc wybieram:

- nowinę o miłosierdziu Bożym i nakaz nierozzerwalności małżeństwa,

- nowinę o godności każdego człowieka oraz o miłości nieprzyjaciół,
- prawdę o zbawieniu, o niebie oraz prawdę o potępieniu i piekle,
- radość z pochwał Kościoła oraz jego krytykę i nienawiść,
- Dziesięć Przykazań Bożych - także.

Skarb posiadał człowiek, który sprzedał dotychczasowe bogactwa. Królestwo Boże nie da się pogodzić z pogaństwem. Nie da się też pogodzić z neopogaństwem. Skarb Boży nie da się pogodzić ze służbą szatanowi, ze służbą złu, pod żadną postacią. Nie można udawać, że dokonało się wyprzedazy dawnych drobnych skarbów. Udawanie doprowadza do podwójnej twarzy, do podwójnej duszy. Nie można skarbu zostawić przed wejściem do urzędu, do szpitala, do ministerstwa, do parlamentu. W tajemnicy Królestwa Bożego nie liczy się nasza buchalteria.

Wyruszamy na pielgrzymkę dziękczynienia za kanonizację Jana Pawła II. Pan Bóg był dla nas bardzo łaskawy. Spośród Polaków wybrał Piotra na sternika Kościoła. Pozwolił mu prowadzić Chrystusowy Kościół przez dwadzieścia siedem lat. Święty Jan Paweł II wrósł w nasze życie, w nasze serca, w nasze oczy, w nasz umysł. Płynęły łzy radości po ogłoszeniu wyborów konklawe. Płynęły łzy trwogi, gdy kula zamachowca przeszła Jego ciało. Zamysły diabła pokrzyżowała Matka Boża. Popłynęły łzy żalu, gdy odchodził do domu Ojca. W odejściu tym uczestniczył cały świat. Ze łzami szczęścia przyjęliśmy wiadomość, że papież Franciszek zaliczył Jana Pawła II w poczet świętych.

Kochani Diecezjanie. To nie był wybór demokratycznych ciał politycznych. To nie było lobby skoncentrowane wokół światowego biznesu. To nie był sukces wszechpotężnej propagandy środków masowego przekazu. To sam Bóg wskazał światu, że Karol Wojtyła student, kapłan, biskup, kardynał i Papież znalazł skarb, sprzedał wszystko, co miał i nabył go z rolą Kościoła. Umiłował ten skarb i wezwał świat: nie bójcie się otworzyć drzwi Chrystusowi. Nie zdradził Chrystusa mimo kuli zamachowca skierowanej przez przerażone imperium zła. Z drogocennym skarbem nawiedził cały świat za wyjątkiem Chin i Rosji, gdzie szatan go nie dopuścił. Dla sierot stał się ojcem. Bezdomnym wskazał dom Kościoła. Dla biednych stał się biednym i nosił pocerowaną sutannę. Cierpiał z cierpiącymi i chorymi. Modlił się z modlącymi za świat wierzących i niewierzących. Leżał krzyżem i prosił o pokój dla świata.

- Święty Jan Paweł II z radością sprzedał wszystko, co miał i kupił rolę ze skarbem. Użyczył Jezusowi swe oczy, usta, serce, ręce, samego siebie, a Pan rozdaje łaski za jego przyczyną. Niech dziękczynienie za dar Świętego Jana Pawła II głośzą rozmodlone usta kieleckich pielgrzymów. Niech dziękczynienie śpiewają: pielgrzymie zmęczenie, umartwienie, jałmużna. Niech pielgrzymowa-

nie staje się ewangelizacją o skarbie ukrytym w roli, który znaleźli i zakupili święci.

Wyruszamy na pielgrzymkę do tronu Królowej Polski z modlitwą za naszą Ojczyznę. Ojczyzna jest miejscem życia i rozwoju narodu. Ojczyzna jest miejscem życia i rozwoju Chrystusowego Kościoła. Tu jest ziemia, która rodzi chleb dla swych dzieci, tu znajdują się cmentarze, które przechowują pamięć o ojcach i matkach. Tu wznoszone są świątynie.

Drodzy Diecezjanie. Zjednoczmy się z pielgrzymią modlitwą za matkę naszą Ojczyznę. Od modlitwy za Ojczyznę Polską nie ma wakacji. Niech Królowa Polski stanie na czele walczących o uczciwość rządzących. Niech modlitwa doprowadzi do nawrócenia skorumpowanych urzędników. Niech Polacy zjednoczeni wiarą, staną w obronie prawdy, życia, zagrożonej wolności słowa. Niech zamysły szatana nie znajdują posłuchu w polityce, sądownictwie, w administracji, w parlamencie, w służbach ministerialnych. Wzywam do modlitwy tych, którzy wyruszą na pielgrzymi szlak i tych, którzy pielgrzymują z nimi duchowo. Ojczyzna błaga o modlitewną pamięć i pomoc. Nie odmówmy tej prośbie.

Kto może, niech wyruszy na pielgrzymkę. Kto nie może, niech przyłączy się chociaż na kilka godzin. Wszyscy zaś możemy łączyć się duchowo z pielgrzymami i tworzyć jedną wielką wspólnotę modlitwy.

Tradycyjnie pielgrzymkę rozpoczniemy w Wiślicy 5 sierpnia o godz. 17.00 koncelebrowaną Eucharystią. Kielczanie proszeni są na Kaweczyznę 8 sierpnia, by o godz. 14.00 powitać pielgrzymów, których duchowym przewodnikiem jest Ksiądz Biskup Marian Florczyk. Na Placu Jana Pawła II o godz. 15.30 uczestniczyć będziemy w pielgrzymkowej Eucharystii. Przed tronem Jasnogórskiej Królowej staniemy 13 sierpnia. Przyjmijcie, proszę, godnie wszystkich pielgrzymów wędrujących po naszej kieleckiej ziemi.

Modłę się, by w modlitwie i braterstwie pielgrzymkowym jednoczyło nas wszystkich błogosławieństwo + Boga Ojca Wszechmogącego + Syna Bożego i + Ducha Świętego. Amen.

† Kazimierz Ryczan
BISKUP KIELECKI

Nr OA - 36/14

List należy odczytać na Mszach świętych w najbliższą niedzielę dnia 27 lipca 2014 r.

† Marian Florczyk
WIKARIUSZ GENERALNY